

Krajské kolo: Svitavy

Členové poroty: Marián Polák, Marek Sklář, Dominik Kalivoda

Oceněné filmy:

Dokumenty, reportáže, publicistika

- 1. místo: The Elephangelist – Příběh Čecha, který mění osudy zvířat v Africe • Jakub Chlouba a Lukáš Hodis
- 1. místo: Vlastní životopis v době koronaviru • Petr Baran
- 3. místo: Zrcadla – křest 1. desky • Lukáš Prudil
- čestné uznání s postupem: Zatloukal na víně • Petr Baran
- čestné uznání bez postupu: Moravskobereounský trojúhelník (50. ročník) • Petr Béza

Experimenty

- 1. místo: Slacker Suicide • Jindřich Strubl
- 2. místo: Somnio Ergo Sum • Michal Špitálský
- čestné uznání s postupem: Dva otčenáše • Petr Baran
- čestné uznání s postupem: Movie fans • Lukáš Prudil

Hrané filmy

- 1. místo: Počítky • Lukáš Mach
- čestné uznání s postupem: NANITA • Václav Baron

Videoklipy

- 1. místo: Change • Lukáš Prudil

Studentské filmy

- 1. místo: Absolutní shoda • Michael Klemm
- 2. místo: Baron Artur Kraus • Matouš Kotěra
- 3. místo: Muž, který si nekoupil plechovku fazolí • Nikola Minářová

22.4.2023

Datum

Podpis předsedy poroty

Podpis pořadatele

Krajské kolo celostátní přehlídky filmové tvorby České vize 2023 ve Svitavách se uskutečnilo 22. dubna 2023 v kině Vesmír. Do soutěže se přihlásilo 13 tvůrců a tvůrčích týmů s 19 snímky v celkové délce 176 minut. V porotě zasedli Marián Polák, Marek Sklář a Dominik Kalivoda.

Vyjádření poroty:

Filmy v kategorii dokumentů spojovaly silné autorské výpovědi o podstatném dění, jež zažívají nejen protagonisté, ale které má druhotný vliv i na celou planetu. Může přitom jít o hubení a vymírání afrických zvířat nebo o destrukci mezilidských vztahů v době pandemie. Je potěšitelné, že v přehlídce mezi sebou soutěží jak ostřílení zkušení tvůrci, tak dvacetiletí filmoví nadšenci, kteří teprve nabírají profesní zkušenosti.

První místa v kategorii obsadily hned dva filmy. Prvním z nich je burcuující dokument Jakuba Chlouby a Lukáše Hodise **The Elephangelist** o ochránci přírody Arthuru Sniegoňovi, který se vydává do Konga, aby tam sváděl boj s pytláky a šířil osvětu mezi místními obyvateli o nutnosti ochrany přírody. Podává zároveň znepokojující zprávu o stále neúspěšném úsilí zastavit vymírání slonů afrických. Autorům se podařilo natočit působivý snímek v těžkých podmínkách, kdy měli na paměti všechny zásady poctivé filmařiny: velké celky záběrů z dronu střídají detailní sekvence koupajících se slonů i akční kamera při záchraně luskouna. Krásná příroda občas svádí k útržkovitosti a jakési hudebně reklamní zkratkovitosti, cenné jsou však situace, kdy hlavní protagonista přímo na místě do kamery komentuje výsledky svých pozorování.

Film Petra Barana **Vlastní životopis v době koronaviru**, který se dělí o první místo, je dlouho očekávanou sondou do duše penzisty, který těžce snáší současnou dobu plnou neosobních kontaktů způsobených sociálními sítěmi a především pak pandemií koronaviru. Hlavní protagonista, kterým je sám režisér, je v převážně černobílém snímku zprostředkován svými vzpomínkami a deníkovými glosami. Subjektivně podaná kamera nás zavede na procházku z panelákového „vězení“ do lesoparku, kam se autor vydává, aby se tam setkal se sebou samým a za zvuků šumění větru a listů si odpovídal na otázku jak v životě dál. Můj svět se stal menším, ale hlubším, konstatuje režisér lyricky laděného portrétu vlastní duše.

Režisér Lukáš Prudil si pak více než zdatně poradil při krátké reportáži **Zrcadla**, ve které představuje nejen hudební styl nové kapely a její vystoupení při křtu první desky, nýbrž dokáže na malém prostoru načrtnout i životní postoje a pohnutky mladých muzikantů, které je vedly k tomu věnovat se hudbě.

Oproti předchozím ročníkům soutěže se zde letos objevily pouze dva hrané filmy – **Počitky** a film **Nanita**. Oba snímky svým provedením zanechaly v divácích silné dojmy a jsou snadno zapamatovatelné.

Počitky jsou filmem až poetickým a autorovi se podařilo v divácích zanechat silný vizuální dojem, a to i díky tomu, že byl snímek natočen na filmovou surovinu. Porota se navíc shodla, že je to příjemná ukázka typicky festivalového „artového filmu“. O to překvapující je i fakt, že autor je ryze amatér - nadšenec.

Nanita podle reakcí pobavila všechny přítomné. Kouzlo tohoto filmu spočívá v tom, že nikdo z přítomných nedokázal na sto procent říct, zdali ho tvůrci myslí naprosto vážně nebo jestli jde o dokonale povedený vtíp, který svým zpracováním a autentickým výkonem hlavního hrdiny baví každým záběrem. A možné tohle je to dílo, které má vyvolávat otázku, co je vlastně film a co je jeho cílem.

Na přehlídce se také sešly tři snímky v kategorii studentských filmů. Obsahově ale i řemeslně tyto filmy vyčnívaly a dobře vyplnily pomyslnou mezeru mezi amatérským a profesionálním filmem. Dokument **Baron Artur Kraus**, jež je autorovou prvotinou (jak sám na místě sdělil), lze označit za film, který svým provedením je ihned odvysílá-
telný v televizi. Nejen že se autorovi podařilo vybrat si zajímavou osobnost, ale zvolil i vhodný styl vyprávění, který diváka pobaví a také poučí. Film obsahuje moderní dokumentární postupy, kdy výpovědi jsou prostríhané hranými scénami a díky tomu se režisérovi daří udržet divákovu pozornost. Navíc se zde ukazuje, že není potřeba velkých finančních nákladů na efektivní ilustraci dobových situací. Dokumentární a hrané záběry doplňují také grafické snímky oddělující jednotlivé etapy baronova života a příjemné jsou i „obyčejné jmenovky“ u výpovědí účinkujících, které svým současným fontem a jednoduchou animací působí svěže a moderně. Za zmínku stojí také práce s hudbou, díky které se tvůrcům opět daří dotvářet atmosféru sdělení a napomáhá v udržování pozornosti.

Druhým promítaným snímkem byl **Muž, který si nekoupil plechovku fazolí**. Devítiminutová podívaná, jak může být pro někoho „vnitřně komplikovaný“ nákup jedné plechovky v obchodě. Autorce se podařilo hezky zob-

razit vnitřní pohnutky postavy na malém prostoru a být tak i inspirací pro ostatní tvůrce, jak hodně se toho dá odvyprávět ve dvou jednoduchých lokacích – obchod a sklep. Stejně tak tento snímek dokazuje, že režisérka vhodně vybrala hlavního protagonistu a celkově jej zdatně vedla.

Třetím filmem byla **Absolutní shoda**, u kterého i porota našla absolutní shodu a označila jej za vítěze v celé kategorii. Film svým jednoduchým zpracováním dokáže diváka zaujmout a odvyprávět jasně příběh od začátku až do konce. Tvůrcům se podařilo vytvořit originální scénář, natočit ho ve studentských podmínkách a zároveň celý film doplnit i o kvalitní vizuální efekty. Co na snímku lehce pokulhává, je herecky slabší scéna z „reálného světa“. Nicméně tím, že se jedná dějově o prostředí, které je postavám vzdálené, dá se to považovat i za tvůrčí záměr. Očekávání, jak celý děj skončí, pak tato drobná „vykolejení“ překoná. Co je ale na tomto filmu absolutně nejsilnější, tak je to jeho až děsivá aktuálnost a potřeba upozorňovat na téma umělé inteligence, kterou je celý svět tak fascinován, že možná nedokáže dohlédnout ani tak daleko jako právě tento film.

Kategorii videoklipů ovládl krátký snímek **Change** autora Lukáše Prudila, na kterém porota ocenila citlivé propojení použitých výrazových prostředků (práce kamery a střihu) s hudební skladbou. Další klipy nebyly oceněny, ale jeden z přihlášených videoklipů s názvem **Slacker Suicide** od autora Jindřicha Strubela se porota rozhodla přesunout do kategorie experimentů a rovnou mu udělit první místo v této kategorii. Jedná se o šestiminutovou autorskou skladbu, doplněnou propracovanou koláží grafiky a videoobrazů, která vytváří sugestivní audiovizuální prožitky diváka. Na druhém místě se umístila krátká surrealistická animace Michala Špitálského **Somnio Ergo Sum**. Ta se vyznačuje tvůrčí nápaditostí, výbornou prací s barvami, hudbou a střihem. Porota ještě udělila dvě čestná uznání ve stejné kategorii, meditativnímu snímku Petra Barana **Dva otčenáše** a vtipné skeči Lukáše Prudila **Movie fans**. Z obecného pohledu byla pestrá kolekce experimentů a videoklipů příjemným osvěžením celé přehlídky.

Marek Sklář, Dominik Kalivoda, Marián Polák a Daniel Zezula